

prøve at komme uden om, og det er den dér famøse år 2000. For ikke mange ved jo, hvor mange flyvere der måtte falde ned, og hvor mange apparater og hvor mange vækkeure, der vækker os, mange har meldt ud, at de ikke helt har styr på år 2000-problemerne. Så den styrer vi altså uden om. Men når det er sagt, er der jo også en ganske kort frist alligevel. Der er nemlig mindre end 2 år til år 2000.

Jeg skal sige til den radikale hr. Henrik Svanne, at jeg er meget enig i diskussionen, jeg er meget enig i det synspunkt, at der var engang, hvor nogle var forskrækkede over plastic kredittkort. Det gode ved den danske debat nu, det, der gør den danske debat så herlig og også pædagogisk, er, at vi netop tog den lange, solide diskussion: Hvad ville vi med kredittkortet? Der var meldinger både for og imod – det kan jeg godt huske, og de gik på alle tangenter i den trykte presse og i radio og tv. Men vi er altså som danskere faktisk ret gode til at forstå, at noget teknik – tilsyneladende teknik – udfordrer os politisk, og så må vi stille op til at finde nogle løsninger.

Jeg tror, det er et meget godt eksempel at have i bagehovedet, så vi er klar til diskussionen som danskere; efter denne her elektroniske underskrift kommer jo for alvor diskussionen om kryptering.

Hr. Kim Behnke, som jeg ved ikke kunne være til stede på nuværende tidspunkt, skal jeg ikke desto mindre også sige tak til. Han understreger, at der desværre er mennesker, som ikke ønsker at følge de spilleregler, vi har i et samfund, og begiver sig over i kriminel adfærd, og det er vi nødt til at tage hensyn til. Vi kan jo ikke tro på, at vi alle er engle på lyserøde skyer. Så derfor – det er klart – er der grænser for, hvor naive vi skal være, selv når vi er glade for ny teknik og gerne vil lade det komme vores samfund til gode.

Så det er ikke blot et spørgsmål om lovgivning, det er jeg meget enig i. Det er også et spørgsmål om rent faktisk, teknisk, praktisk at få nogle kloge folk til at sætte sig ned og udvikle de systemer. Om det så skal være ved en konkurrence mellem danske firmaer, ja, det kan da godt være, at det var en af måderne. Det kan godt være, vi skulle prøve at lege med nogle tanker på den vis.

Til hr. Bruno Jerup fra Enhedslisten skal jeg sige tak. Hr. Bruno Jerup var så venlig at synes, at redegørelsen var velskrevet. Jeg er nødt til at røbe, at jeg ikke selv har skrevet den, så derfor

vil jeg lade den ros gå tilbage til embedsmændene, og jeg plejer altid, når vi har haft lovforslag i Folketinget, og når vi på denne måde har en redegørelse, at give et lille glas, når vi kommer hjem, vel at mærke til ministeriet, og dér skal jeg nok huske at understrege over for alle, der har været involveret i processen, at Folketinget faktisk syntes, den var velskrevet, og at man kunne forholde sig til et godt stykke papir.

Hr. Bruno Jerup spurgte til forholdet mellem, hvad skal vi sige, de statslige systemer, de kommunale og vel også de amtskommunale, altså de forskellige led, vi har i vores administration.

Vi gør os utrolig meget umage på alle leder, for at det ikke bliver vanskeligere for den enkelte borger at kunne forholde sig til forskellige systemer. Den enkelte borger, den enkelte forbruger kan jo være helt ligeglad med, hvordan vi inde bag ved tæppet organiserer os. Så det er en god anledning til at understrege, at vi skal forstås som et fælles samfund, og at det offentlige er det offentlige, uanset om det ligger i et lokalt, et regionalt eller et nationalt regi.

Så skal jeg også nævne for hr. Bruno Jerup, at vi ikke isolerer os i EU. Det er faktisk sådan, at vi nærmest gør det modsatte. Kommissionen har besluttet sig for at ville spille ud med nogle forslag, og jeg har på Danmarks vegne sagt, at vi meget gerne vil være det foregangsland, der ligesom viser, hvordan vi klarer debatten i et demokrati, og hvordan vi udformer et lovforslag, der sikrer autorisationen til nøglecentre, sådan at vi mennesker kan stole på, at budskabet kommer fra den, man siger man er, og når frem til den, man tror det er, og at det ikke forvrænges undervejs.

Det er faktisk sådan, at der er indgået en – jeg ved ikke, om hr. Bruno Jerup vil kalde det en hellig eller uhellig – alliance mellem os og Kommissionen om at udvikle disse her ting hånd i hånd. Det vil sige, at man gerne vil se et konkret sted, hvor det sker, og vi vil meget gerne sikre os, at tingene på den måde bliver båret op på et fælles europæisk niveau.

Det er naturligvis globale spørgsmål, vi starter med, men det globale starter jo også i det nationale og i det her tilfælde på det kontinent, som vi er en del af.

Jeg skal også sige tak til CD's fru Addi Andersen, som understregede, at det er et rigtigt initiativ, og understregede betydningen af de digitale netværk. Og dér vil jeg endnu en gang sige, at hvad angår alle de netværk og alle